

કીરસા
સીકંદર
મુલકરનએનકા.

ઉરદુ ઝબાન
ઓર
ગુજરાતી હરફેમં.

છપાવી પ્રસીધ્ધ કરનાર
શા. પ્રેમચંદ હઠીસંઘ ચોપડીઓ વેચનાર.
અમદાવાદ ફતાસાની ચોળ.

AHMEDABAD

જૈન ત્રિધા વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ. રીચીરોડ.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૅપીરાઈટ-સંગ્રહ

૧૬૫૫

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય .

[ગુજરાતી કાવ્યીરાવિદ્ય વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૫૫

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ડિ.સી. સિદ્ધિ ૨

ગુલદરન ઝોના થ

વિષય ૨૪૬૮: ૩ ૩૬૮

ક્રીસ્તા સીકંદર મુલકરનઅનકા.

અવલ ઈસમ અલ્લાહકા, હરરોઝો શબ લેતે રોઝા,
હોવે મહદ સબ કામમેં, અયો બંદે કયું ગાફીર રોહા.
સોતે ચોર બચેઠે યાદે હક, કરતેરહો તુમ અયો અઝીઝ,
સાહેબ બડા ગફાર હયે, સુન અયો બંદે કાફે તમીઝ.
હકને અપસકે ફઝલસે, કઈ ચીઝ લાખ પચેદા કરી.
કુરબાન બાંઠે હક ઊપર, સાહેબ કરે કશું પરવરી.
કુદરતસતી પચેદા કીયા, અવલ સો એક માતી ચર્કી;
માતીકા ફેર પાની કીયા, બેશક હયે રખોત આલમી.
પાની કે ઉપર ફેર ઝમીં, હકને સો હયે પચેદા કરી;
તબ બેશ પાનીકો ચડા, ઊસમેં બી હયે હીકમત બડી.
પાની પવનકે ઝોરસે, તબ બેશખાયા બેશુમાર;
પાનીપે કદ પચેદા કીયા, સાહેબ અજબ પરવઠીગાર.
કદસે ઝમીં પચેદા કીયા, પાની ઊપર અયો દોસ્તાં;
તુમ યાદે હક કરતે રોહા, દેખો ખુદાકી કુદરતાં.
પાની પવન ચોર ફેર ઝમીં, હકને કીએથે સાત થર;
ખુખાર ફેર પચેદા કીયા, હકને સો ફેર બિનકે ઊપર.
ખુખારસે ફેર આસમાં સાહેબ અજબ તેરી સીદત;
સાતોં ફલક પચેદા કીયા, દેખો ચેહ હકકી મારેફત.
પાનીકે ઉપર ફેર ઝમીં, ચલને લગી ક્રીસ્તી મીસલ;
હકને કીયા લાખોં પહાડ, મેંખો સતી રહે હયેં સંલલ.
હકને સો ફેર પચેદા કીયા, લોહા સો તેડે ને પહાડ;
ફેર આગ હક પચેદા કીયા, લો : ગલા ફેર આહમાર.
આતશ ખુજહી પાની સતી, કયા કહું હકકી ખુખીઆં;
તાકત નહીં હયે દરઝખાં તેરી સીદત ખોલું બયાં.
શમ્સો કમરસે રાતદીન, માલુમ સબ હોને લગા;
કુદરતસે દો હીરે જડે, કયા કુછ કીયા હયે બે બહા.

કુદરતસે ફેર તારે જડે, સંસારકે રોશન કીયા;
 બલહાર બના હક ઉપર, કુદરતસે સળ પચેદા કીયા.
 હુરાં ફરીશ્તે છન પરી, પચેદા કીયા લાખેં હઝાર;
 હકને અપસકે ઇશકસે, જન્નત બનાયા ગુલ ઉઝાર.
 કુદરતસે જન્નત ચોર મકર, પચેદા કીયા સાહેબ ચર્કી;
 બેશક હચે તુ હકકુલચર્કી, બેશક હચે રખીલ આલમી.
 જહાઝાં ઉગાયા બરઝમી, હકને સો લાખેં બેશુમાર;
 તસખી કરેં તુજહ નામકી, રોતે હચેં તેરી આહમાર.
 હકને છસે પચેદા કીયા, વોહ બંદગી હકકી કરે;
 ખાલીક તેરે વોહ ઇશકમેં, રોરો નદી નાલે બરે.
 ફેર ખાકસે પચેદા કીયા, આદમસપ્તી ખીખી હવા;
 માખાપ ખીન પચેદા કીયા, યા મરહુબા યા મરહુબા.

દર નચતે રસુલે અકરમ.

તયોહીદે હક કર ખાદઝાં, બોલું બયાં અહમદ રસુલ;
 છસકે લીચે ઝાહીર હુવા, આપહી ખુદા હક હચે રસુલ.
 અહમદ નખીકે વાસ્તે, દોનોં જહાં પચેદા કીયા;
 સલવાત લેજે બરનખી, સુલતાને જુમલા અંખીયા.
 લેજી દુરદાં પાકરબ, હઝરત નખી મહુબુબપર;
 હક આપ બોલા હચે હખીબ, તુમ દોસ્ત મેરેહો નશર;
 અબ્બલ તુમહીં આખીર તુમહીં, ખાતીન તુમહીં ઝાહેર તુમહોં.
 તુમ દોસ્ત મેરે હો ચર્કી, હક આપ કહેવે ઇશકમેં
 હક નુરસે પચેદા કીયા, તુમકો જહાંમેં યા રસુલ;
 મહશરકે દીન રખના શરમ, હકપાસ તુમબચો ન ભુલ.
 તુમ નામસે આરામ હચે, મછલીઓકો પાની મને;
 ઉમ્મીદ હચે બખશે ખુદા, ખુજહો મોહિબ્બો દીલ મને.
 કલમા દુરદાં રોઝો શબ, પડતે રહો તુમ ઉમ્મતી;
 મુશકીલ ખુદા આસાં કરે, લાયક કરે હક જન્નતી.
 હચે દોજહાંકે પાદશાહ, બરહક નખી અહમદ રસુલ;
 મારે ખુદા ઇમાનસે, ચેહ અરઝ તુમ કરલો કુબુલ.
 નામે રસુલ અલ્લાહ જબ, કાનોં સુનો અચે દોસ્તાં;
 લેજે દુરદાં ચોર સલામ, કુરબાં કરો તુમ માલોબાં.

દર મદહે અસહાળે કીબાર.

ફેર ચાર ચારોંકી સીફત, ખુબહો તુમ્હીં અએ દોસ્તાં;
હોવેં શક્ષાઅતકો ખડે, રોઝે બશરકે દરમીઆં.
ઉનકે મરાતીબ હુએં ખડે, તાકત નહીં ને કહે સકું;
સારી ઊમર જાવે ગુઝર, તોભી ન પુરા લીખ સકું.
હુઝરત અબાબકર સીદીક, એક મરતબા ઉનકા કહું;
કુરબાં કરૂં જી જાનકો, ઉનકી મોહતબમેં રહું.
મશરીકસે લે મગરીબ તલક, લેજે ખુદા બરસાતકો;
મએં એકદીલ ઓર એક અમલ, ઉનકી મોહબતમેં રહું.
સબ ખુટ જાવેં પુરીઆં, લેકીન અમલ હોવેં દરાઝ;
લેજે દુરૂદાં રોઝરાબ, લેજે ચેહુ તુમ હદીયા નીઆબ.
ઉનકે મરાતબ કયા કહું, કહેનેમેં નહીં આવે બયાં;
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો, હુશીઆરહો ગાફીલ જવાં.

દર મદહે ચાર દુઅમ હુઝરત ઉમર
રદીઅલ્લાહો અનહો.

હુઝરત નબીકે દીલજીગર, હુએં દુસરે હુઝરત ઉમર;
ઉનકે મરાતબ ફેર કહું, હક દીનપર બાંધે કમર.
તારે ગીને આસમાનકે, ઓર ફેર ગીને ઉનકે અમલ;
અએસે નબીકે દોસ્ત હુએં, સરપર હુએં વાલી બરબુમલ.
તારે સો ફેર હોવેં તમામ, લેકીન અમલહોં બેશતર;
ઉનપર ખુદા રહુમત કરે, સલવાત હોવે બર ઉમર.

દર મદહે ચાર સીરથમ હુઝરત ઉસમાન
રદીઅલ્લાહો અનહો.

ફેર તીસરે ઉસમાન હુએં, હુઝરત નબીકે દોસ્તદાર;
ઉનકે મરાતબ હુએં ખડે, કહેનેમેં નહીં આવે શુમાર.
નીચે ઝમીં ઉપર સમાં, મીસલે સંદુક મશહુર હુએં;
ઉસમેં રખું ઉનકે અમલ, સંદુક સબ બરપુર હુએં.
સંદુક સબ મામુર હો, લેકીન અમલ ખુટે નહીં;
અએસે નબીકે દોસ્ત હુએં, ઉનકી સીફતકી હદ નહીં.
નાઝીલ હો રહુમત ઓર સલામ, ઉસમાન બાધમાનપર;
ચેહુ હુએં નબીકે દોસ્ત હક, જાનો મોહબબાં કર ફીકર.

દર મદહે ખલીફએ ચાહરૂમ હુઝરત અલી

કરમુલ્લાહ વજહો.

ફેર ચવથે હુએ હુઝરતઅલી, ઉનકા મએ કયા ખોલું ખયાં;
ઉનકે મરાતખ કયા લીખું, તાકત નહીં મેરી ઝખાં.
આસમાં ઝમીંકે દરમીઆં, સખ જહાડકો કીજે કલમ;
ઓર સ્યાહી દરીઆકી કરે, પીછે લીખે ઉનકા ઇલમ.
સ્યાહી કલમ સખ હો રહે, લેકીન મરાતખ હુએ ઝીઆદ;
ઉમ્મત નખીકે વાસ્તે, અનઝાતસે કીતા જેહાદ.
ચારોં નખીકે દોસ્ત હુએ; ઉનપર ખુદા રહમત કરે;
ઉનકી મોહબત દીલમેં જો, રખે વોહ ઇમાંસે મરે.
ઉનકી મોહબત નહીં જીસે, મરદુદ હુએ દર દોજહાં;
ઉસપર મલક લાનત કરે, સાતોં ઝમીં ઓર આસમાં.

દર મદહે ઇમામે હુસન વ ઇમામે હુસેન

ચ્છીઅલ્લાહો અનહુમા.

ફેર હુએ ઇમામ હુસને હુસેન, ઉનકા સો હુએ રૂતબા ઊલા;
ઉનસે જહાંમે રોશની, વએ હુએ શહીદે કરખલા.
શમ્સો કમર દોનોં ઇમામ, હુએ રોશની દરદો જહાં;
ઉનપર ખુદા રહમત કરે, હુએ ઊનહોંપર મેહરખાં.

દર મદહે હુઝરત ઝયોસુલ આઝમ પીરાનેપીર

સય્યદ અખદુલ કાદર જીલાની.

ફેર પીરકે ખોલું ઇસમ, ઉનકે જો ચારા નામ હુએ;
ઊસ નામકી તસબી પડો, સખ મુશકીલેં આસાન હુએ.
યા શેખ મોહયુદ્દી ઇસમ, દુન્યો તુમ પએ છાનીઓ.
સય્યદ મોહયુદ્દી ઇસમ, અવલ મુરીરા જાનીઓ.
મખદુમ મોહયુદ્દી ઇસમ, ફેર તીસરા અએ દોસ્તાં;
મોલાના મોહયુદ્દી ઇસમ, ચવથા પછાનો દીલમીયાં.
દરવીશ મોહયુદ્દી ઇસમ, ફેર પાંચવા જાને તુમહેં;
સુવતાં મોહયુદ્દી ઇસમ, છઠ્ઠા સો ચેહ ખોલો તુમહેં.
ગરીબ મોહયુદ્દી ઇસમ, ફેર સાતવાં ખુજો મુરીદ;
ફકીર મોહયુદ્દી ઇસમ, ફેર આઠવાં રીઝકે જદીદ.

બાદશાહ મોહય્યુદદી ઇસમ, નવ્વાં હુવા હુએ ચેહ અદદ;
 હસ્તગીર મોહય્યુદદી ઇસમ, હસવાં ઇસમ કુલ જગ મદદ.
 વલી મોહય્યુદદી ઇસમ, ફેર ગ્યારવાં માહેર કીયા,
 તસળી ઉન્હોં કે નામકી, પડ તુ ને અબ માહેર કીયા.
 ઉનકે વસીલેસે ખુદા, સબ મુશકીલેં આસાં કરે;
 ઉમ્મતકે વાલી હુએં ચકીં, કયા ફીકર તુ દીલપર ધરે.
 ફેર હુએં ઇમામ આઝમ ચકીં, ઉનકે હુકમસે નાશીરો;
 સાળીત શરાપર દીલ રખો, ઇમાનસે જબ તુમ મરો.

હીકાયત પેહેલી.

ખીચ બયાન સીકંદરકે પાસ દો ભાઈઓંકે ફરીઆદકો
 આને ઓર અપની દાદકો પહોંચનેમેં.

તારીફ હક કર બાદખાં, બોલું હીકાયત એક નવી,
 ખુજહો અઝીઝાં દોસ્તાં, હક રાહમેં રખ દીલ કવી.
 તકદીરમેં ને કુછ લીખા, મારા કલમ ફીરતા નહીં;
 ખરહક સહી ચે કઓલ હુએ, ઉસ રાહમેં કુછ ચલતા નહીં.
 એક દો ખીરાદર ભાઈ થે, આપસમેં વોહ કરતેથે જંગ;
 લેકીન શરાફી રાહપર, વોહ એકલે થે દો નેહંગ.
 દોનોં વોહ આપસમેં લડે, એક સાલતક હોગએ ઉદાસ;
 કીસસે કહેં હમ હાલજ, દેખા કરે કીસકો નીરાસ.
 આએ સીકંદર શાહુકન, દેખકે બએઠે ખુલકરન;
 દોનોં વોહ આપસમેં કહેં, જહુટેકા અબ યાં હુએ મરન.
 ફરીઆદઝારીમે ગરઝ, આએ ચલે શાહકે હુજુર;
 બએઠે સીકંદર તખ્તપર, હક હુએ સુખન કહેના ખુશર.
 બએઠે અદલકે તખ્તપર, શાહ ઓર વઝીર હાઝીરથે સબ;
 દીવાન બખશી હુએં ખડે, દીગર અમીરાં મોહતસબ.
 કાઝી વ મુકબી થે સબી, ઓર કઈ અદાલત ખી વહાં,
 લાખાં કરોલો આદમી, હાઝીર ને થે ઉલ વકત આં.
 દીનકો અદલ ઇનસાફ થા, ઓર સબકોથી રાહતતમામ;
 અએસે સીકંદર તખ્તપર, આ બહોત આમેં એહતેમામ.

ખુશકી તરીમેથા અમલ, મશરકસે તા મગરબ ઝમો;
 ઉનકા હુકમ થા સબ બિપર, સુનીએ મુહેબબાં તુમ યકી.
 કઈ આલમાં ખુખારકો, પામાલ શાહને કર દીએ;
 અએસે સીકંદર બુલકરન, હુકને અજબ પએદા કીએ.
 લશકર ને ઉનકાથા બહોત, છપ્પન કરોડ છસકા અદદ;
 ઉનકે સહી ઇનસાફપર, હુકને કીયા થા યેહ મદદ.
 ખાતેથે વોહ હુકમા હલાલ, આરામસે દેખે નકીન;
 અએસે સીકંદર બુલકરન, ડરતેથે હુકસે રાત દીન.
 ઓર ઓડતે સરપર કુલાહ, ઓર લુંગ સતી ઢાંપે સતર;
 અએસે સીકંદર બુલકરન, ઓર ઓડતે સરપર ચદર.
 તકવા ઉન્હાંકા કયા કહું, તાકત નહીં મેરી ઝબાં;
 ફરીઆદ ઉનકી રહેગઈ, પીછે કરું ઉનકા બયાં.
 દોનોં ખીરાદર આબડે, ફરીઆદકો શાહકે હુજુર;
 બિનકી હીકાયત અબ કહું, કીસ્સા હુવા યહાંસે બુહુર.
 તસલીમકર બોલે સુખુન, અએ શાહ હમારી હુએ અરઝ;
 તબ બાદશાહ કહેને લગે, કહો તુમ ને હુએ દીલકીગરઝ.
 દોનોં ખીરાદર યું કહે, ફરીઆદ હુએ યેહ જહાં પના.
 તકદીરમે ને કુછ લીખા, ચાહા કીયા યા રખીના.
 ફેર હસરેને યું કહા, ચાહે ખુદા સોહી કરે;
 મએ યું કહું યેહ યું કહે, હુમ દો મને નહીં કોઈ હરે.
 દોનોં કહે હક બેહતરી, કોઈ ન પસ દેવે જવાબ;
 સબ સુખુન બુકમુન હોરહે, શાહકા પડા સબકો હીબબ.
 લેકીન સીકંદર દીલ બીતર, તજવીઝ ફેર કરને લગે;
 દોનો સુખન બેહતર કહે, હુએ દીલમેં હુએરાં ઇસજગે.
 તકદીરમે ચાહા કહા, ચાહા કરે હક બેહતરી;
 દોનોં સુખન બેહતર કહે, કયા ખાત આ મુશકીલ પડી.
 દોનો સુખન બેહતર કહે કીસકો કહું ખોટા ખરા;
 શાહ દીલમેં હુએરાં હોગએ, મુજહ દાગ દીલઅંદર પડા.
 શાહકો નેહાયત ગમ હુવા, ઇસ ખાતકા અએ દોસ્તાં;
 લેકીન ઇસી અહવાલસે, શાહ બહોત ગમ ખાએ વહાં.
 શાહ ઇસ મને હુએરાનથે, પએદા હુવા દરદે શીકમ;
 બોલે સીકંદર બુલકરન, હું જવાબ કહેરો એક દમ.

હાજતકે તઈ કરલું અદા, વોહ સખ સુનાહું મુદઆ;
 જો કુછ અરજ તુમને કીએ, સખ કાનમેં પહોંચી સદા.
 શાહ ઉઠ્યલે હાજતકે તઈ, મજલીસ સલી બએદી રહી;
 અબ દીલ લગાકર સખ સુનો, શાહ પર હકીકત ચેહ હુઈ.
 ચેહ બાત યાં મવકુફકર, શાહકી હીકાયત અબ ઠહું;
 ખોજેને અસ્તાવા લીયા, પાનીકા તબ સો મ'એ લીખું.
 અસતાવા બકર રખદીયા, હાજતકે તઈ બએઠેને શાહ;
 કાંતક છુપાઈ બાતકો, કહેતા હું જો શાહપર પડા.
 હાજતકે તઈ શાહ કરચુકે, ચાહા કે નીકલું મ'એ બહાર;
 વએસેમને ઉસ વકતમેં એક મુરગ આયા શુલઉઝાર.
 શાહકો પકડકર લે ઉડા, અસમાં ઝમીકે દરમીઆં;
 માલુમ નહીં કીસકો હુવા, ખુજો મોહિખ્યાં દોસતાં.
 મુરગાલી લે શાહકો ઉડા, દેખા લીખા તદખીરકા;
 કહાં બાદશાહ કહાં જાનવર, યાં દખલ નહીં તદખીરકા;
 બસ શાહને દહેશતકે સખબ, ચસ્મોં કે બંદ કરકે કહે;
 હએ હએ સીકંદર જીલકરન, તકદીરમે મારે પડે.
 મુરગાલી જંગલમેં પકડ, જબ શાહકો લેકર ઉડા;
 એક કીદલએ બએબરમેં જા, શાહકો ખીઠા આગે ખડા.
 જબ શાહને આસરે જમીં, પાએ તો પકડા દીલ કરાર;
 ફેર આંખ શાહને ખોલકર, ઉસ મુર્ગસે બોલે પુકાર.
 બોલે સીકંદર મુરગસે, કહે તુ મુજહે હએ કયા સખબ;
 કયું તુ મુજેહ લાયા યહાં? ચેહ બાત મુજહ લગતીઅજબ,
 બોલા મુરગ તબ ચેહ સુખન, અએશાહ અબતુમચુપરહો;
 તુમપર હુકમહએ અઝખુદા, ચેહ બાત તુમ દીલમેં રખો.
 મુજહકો કરેગા રબ હુકમ, ફેર તુમકો મ'એ લેકર ઉડું;
 બેહેતરહયે અબતુમ યારહો; હકકા અમર મ'એ કયાકફ.
 શાહકી ઉદાસી દેખકર, દીયા મુરગને એક અપના પર;
 કહા રખો તુમ ઇસ પરકે, તઈ તાવીઝકર તાવીઝકર.
 તુમકો પડે જબ કામ સખત, તબ યાદ તુમ મુજકો કરો;
 ચેહ કઓલ હએ બરહક સચા, હકકે હુકમ સરપર ધરો.
 ઇતના સુખન કહેકર મુરગ, ફેર ઉઠ્યલા હકકો બબર
 હએ હએ સીકંદર એકલે, બએઠે કરે દીલમેં ફીકર.

શાહકો નેહાયત ગમ હુવા, રો રો પુકારે યા ખુદા;
 રો રો સીકંદર ઝુલકરન, તકદીરસે કરતે ગીલા.
 મુજહકો વતનસે યેવતન, તકદીર તુને કયા કીયા;
 સખ લાવ લશકર તરક કર, કહાં કએદ મુજકો લારખા.
 લાખોં કરોડોં ફરોજમેં હુએ હુએ સીકંદર તુ હુવા;
 અખ એકલે રોયા કરો, તકદીર કરડાલી ખુદા.
 મશરકસે તા મગરબ તલક, તેરા પ્રસમ મશહુર થા;
 હુએ હુએ સીકંદર ગુમ હુવા, તકદીરસે માજુર થા.
 રો રો સીકંદર ફેર કહે, અખ તખ્ત કહાં મજલીસકહાં;
 અખ અહલકાં ફરજંદ કહાં, અસખાખ કહાં સામાં કહાં.
 રો રો હલક સુખા બહોત, કરને લગે પાની તલાશ;
 યારખ ચેહ હુએ કીસકી જગા, બતલા મુઝે ઉનકામઆશ.
 ગમગીનહો વાંસે ઉઠે, આપસકો દેખા બાગમેં;
 હુર દો તરફ કરકે નઝર, ભેજ શુકર દરગાહમેં.
 મેવા ભે દેખા શાહને, દીલ ગમસતી રાહત હુવા;
 નહીં તો સીકંદર ઝુલકરન, બીન મઓતથા યાં આમુવા.
 પસ હુઓઝ દેખા શાહને, વહાંસે નીકલતી એક નહેર;
 મેવા વ પાની દેખકર, બોલે કે દીલ કીજે શુકર.
 બસ બોલ બીસમીદલાહ વહીં, મેવા ભે ખાયા ભર શીકમ;
 ખુશ હોકે ફીર પાની પીયા, દીલસે શુકર કીએ દમબદમ.
 કી રૂહકો ખુશ તાઝતર, તકદીરસે ભેજ શુકર;
 લેકીન સીકંદર બાગમેં, કરને લગે ચવદીસ ગુઝર.
 ચવ તરફ દેખા શાહને, જાનેકા કહીં રસ્તા નહીં.
 કહેતે સીકંદર દીલકે તંબ, કોઇ દરતો યાં દીસતા નહીં.
 અંદર ચમન અએસા કીયા, ચવતરફ ઉસકો કોટ હુએ;
 હીકમત ચેહ જાને ખુદા, આદમ બના સખ ખોટ હુએ.
 હુએ કોટ અંદર ખુશ ચમન, આદમ બીના અફસોસહુએ;
 ચેહ કયા સખખ હુએગા ખુદા, ચેહ કીલઅ કયા મહબોસહુએ.
 ઉસ બાગકે અએવાનમેં, એક જહાઝયા સખસે ખુલંદ;
 ઉસપર સીકંદર જખ ચડે, દેખા તમાશા દીલગઝંદ.
 ચારોં તરફ જખ કી નઝર, ફેર શાહને દેખા અજબ;
 લાખોં કરોડોં દેવ હુએ, ચોર કઇ હુએ રાકસ પુરગઝબ.

તખ દીલમે' શાહ મુઝતર હુએ અલ અઝમતે લીલાહ કહે;
 કીલ્લેકે બાહર દેખકર, બસ દીલમે' હુએરાં હો રહે.
 એક તરફ દરીઆ કહર હુએ, પાની લરા હુએ બેશુમાર;
 શાહ દેખકર હુએરાં હુએ. કહેવે' કીસે દીલકા ખીચાર.
 શાહ દેખકર કહેને લગે, યેહ કયા ગઝબ બાહર ખડા;
 લાખોં કરોડો ક્યોજમેં, હુએ હુએ સીકંદર તુ પડા.
 ફેર તીસરી જાનીબ નઝર, કરતે સીકંદર બાદશાહ;
 બસ તોપખાના દેખકર; કહેને લગે હક દે પનાહ.
 અસખાબ જંગકા દેખકર, શાહકો નેહાયત ગમ હુવા;
 અંદર ચમન બાહર જુલમ, બોલે કે બીન મઓતઆમુવા
 ચોથી તરફ ફેર શાહને, દેખા કે પુરખ દોહ કોહ;
 કહેવે સીકંદર જુલકરન, અબ ઝીંદગીસે હાથ ધો.
 ઇસ કોહકે અંદર નાગ હુએ, ચોર કમ્ હુઝારાં અઝદહા,
 ઇસ જુલમકો શાહ દેખકર, લરઝે બહોત સદ આહ્યાહ.
 બિન બોલેમોં ખુજવારમેં, તુ હુએ સીકંદર એકલા;
 રોવે સીકંદર દીલમને, કહેવે કે બરહક હુએ ખુદા.
 શાહ જડાવ ઉપર બચેઠકર, દેખા સો જબ ચારોં તરફ;
 યેહ હાલ બ કીસકો કહે, બોલે ન કુછ મુંહસે હરફ.
 પસ જહાડસે ઉતરે તલે, શાહ દીલમને હુએરાન હો;
 કીસે કહુ' યે હાલ બ અફસોસ દીલ હુએરાન હો.
 લેકીન સીકંદર જુલકરન, તકદીરપર શાકીર રહે;
 ફેર ઊસ ચમનમેં એકવે, અહેવાલે દીલ હકકો કહે.
 ફેર ઊસ ચમનકે દરમીઆં, આયા નઝર નાદર મહેલ;
 શાહ દીલમને કહેને લગે, ઇસ મહેલકો દેખું અવલ.
 હક હુએ મેરે સરકે ઉપર, જબતક ન મંચે પાગ ખતા;
 આસી સીકંદરકે ઉપર, તેરી પનહ હુએ હલઅતા.
 પસ શાહ હીમ્મત બાંધકર, ઊસ મહેલકે અંદર ચલે;
 સખજા વ નહેરો મહેલકો, શાહ દેખરહે ફેર એકલે.
 દેખા અબઅેબ બાગ હુએ, ઊસ મહેલકે અએવાનમેં;
 ફેર ઊસ ચમનકે દરમીઆં, હુઓઝ હુએ મએદાનમે.
 ઊસમેં ફવારે છુટતે, ગોયા હુએ ક્યોસરકી નહર;
 શાહ દેખકર કહેને લગે, યેહ કયા સખબ ચલતી નહર.

બાગો નરહકો છોડકર, કેર શાહુ ગએ અંદર મહલ.
 હિસ મહેલકે ગોશેમને, એક કોઠડી ખોલે સંભલ.
 હિસ કોઠડીકે દરમીઆં, દેખા સીકંદરને અજબ,
 ખને રખે કઇ તરેહકે, દીગર ન કોઇ પાયા અખબ,
 ખાનાના સો કીતની કીસમકા, જબ શાહુને દેખા સખબ.
 ખોલે કે મએ ખાઉ અગર, જાવે ઉમર સારી ગુઝર.
 જન્નત દીખાયા હુકમુજહે, લેકીન નકોઇ આદમ બશર,
 મએ સખત યાં બેચએનહું, કબ ચેહ ખુદા ખોલે પ્રીકર.
 ચેહ મહેલહએ કીસકાયકી, કોઇ જન પરી આદમ નહીં,
 કહેવે સીકંદર હુકકે તઈ, અબ દીલ નહીં લગતા કહીં.
 હુર હાલ શાહુ કરતે પ્રીકર, કબતક રહુંગા એકલા,
 રોરો પુકારે ઝુલકરન, તકદીરસે કરતેગીલા,
 ફેર કોઠડી દીગરકે તઈ, શાહુને જો ખોલે હિસ વખત,
 દેખા લીખા તકદીરકા, તબ ખુલગએ શાહુકે બખત.
 હિસ કોઠડીકે દરમીઆં, એક પાલના દીગર પલંગ,
 શાહુ બલીખાસે ફકરીઆ, જાકર ખડે જએસે મલંગ.
 થી ઇસ પલંગકે દરમીઆં, મીસલે પરી એક સોરહી,
 શાહુ રહે અદબસે હો ખડે, કુછ ખાત ના મુખસેકહી.
 દુલહનકે જએતી સોરહી, દેખા સીકંદર કરનઝર,
 આદમ બશર તહકીકહએ, જાગે તો મએ પુછું ખખર.
 ફેર પાલનેકો શાહુને, દેખા જો બસ કરકે નઝર.
 બચ્ચાલી એક છોટાસાહએ, જાના કે હએ હિસકા પીસર.
 ચેહ મા વફરઝંદ દેખકર, શાહુ દીલમને કહેને લગે;
 જાગે તો મએ પુછું હિસે, તહકીક હએ હિસકી જગે.
 એક દો ઘડી ગુઝરે પીછે, લડકા જો રોયા ઝાર ઝાર;
 તબ શાહુકે સીનેમને, ગમસે ઉઠે શોલે હઝાર.
 લડકેકે તઈ જહુલા દીયા, ફેર પાદશાહુને હિસ ઘડી;
 ખોલે સીકંદર બાદશાહ, હોવે ઉમર તેરી બડી.
 લડકા જો રોતાથા બહોત, જહુલા દીયા તબ ચુપરહા;
 લડકા લગા ફેર ખેલને, દેખા તમાશા બાદશાહ.
 વયસેમેં આંખે ખુલ ગઇ, બીબી ઉઠી તબ જાગકર;
 ખોલે ફકીરાની સદા, કહે માઇ તેરા કયા ખખર?

ਘੀਘੀ ਸੋ ਤਭ ਫੁਸ਼ੀਆਰਡੋ, ਫੇਘੀ ਫ਼ੀਰੇ ਯੇਨਵਾ;
 ਮੇਰੇ ਭਗਰਕੇ ਫੋਸਤਕੋ, ਫੇਤਾ ਫੁਯੇ ਜਫੁਲਾ ਵਾਫੁਵਾ.
 ਘੀਘੀਨੇ ਤਭ ਘੁਸ਼ਵਕਤਡੋ. ਘੋਲੀ ਕੇ ਫੁਯੇ ਮੇਰੀ ਫੁਆ:
 ਫਰਵੀਸ਼ ਘੰਫੀ ਘਾਫ਼ਸ਼ਾਫ਼, ਘੀਫ਼ਮਤਮੇਂ ਪਛਾਂਘਾ ਫੁਯੇਸੋ ਘਾ.
 ਫਰਵੀਸ਼ਕੋ ਕਛੇਨੇ ਫਗੀ, ਫੀਸ਼ ਘਗੇ ਕਛੇਤੇ ਛੋ ਮੀਆਂ;
 ਫੀਲਕੀ ਫੁਕੀਕਤ ਮੁਝਫ਼ ਕਛੋ, ਫੀਸ਼ਵਾਸਤੇ ਘਾਘੇ ਘਛਾਂ ?
 ਫ਼ੀਰ ਕਛੋ. ਤੁਮਾਰਾ ਮੁਝੇਫ਼ ਧੰਸਮ ਘੋਲੋ ਧੰਸਮ ਫੁਰਵੇਸ਼ ਤੁਮ;
 ਗਰ ਘਾਂ ਰਛੋਤੋ ਘੁਘ ਫੁਯੇ, ਧੰਸ ਘਾਤਸੇ ਰਾਝੀ ਫੁਯੇ ਫੁਮ.
 ਫਰਵੀਸ਼ ਫ਼ੇਰ ਕਛੇਨੇ ਫਗੇ, ਸੁਨ ਮਾਧ ਤੁ ਮੇਰਾ ਕਛਾਮ;
 ਮਘੇਂ ਫੁੰ ਫ਼ੀਰ ਅਫ਼ਲਾਫ਼ਕਾ, ਮਘੇਂ ਘ ਰਫੁੰ ਵਾਂ ਫੁਯੇ ਮੁਕਾਮ.
 ਮਘੇਂ ਫਰਘਫਰ ਫ਼ੀਰਤਾ ਰਛਾ, ਕੋਧ ਘ ਮੁਕਰਰ ਨਛੀਂ ਕਛੀਂ;
 ਮਘੇਂ ਸ਼ਾਛੇਫੀ ਫੇਤਾ ਨਛੀਂ, ਵਾਂ ਮਘੇਂ ਜਘਾ ਕਰਕੇ ਘਕੀਂ.
 ਅਘ ਫ਼ੇਰ ਘੁਫ਼ਾ ਲਾਘਾ ਘਛਾ, ਕਘਤਕ ਰਫੁੰਗਾ ਧੰਸ ਜਘਾ,
 ਕਰਤਾਫੁੰ ਪੁਰੀਂ ਝੀਫ਼ੀ, ਸੁਨ ਮਾਧ ਤੁ ਮੇਰਾ ਕਛਾ.
 ਤਕਫ਼ੀਰ ਸ਼ਾਛ ਪੇਰਾ ਧੰਸਮ, ਸੁਨ ਮਾਧ ਅਘ ਤੁ ਕਾਨ ਘਰ;
 ਫੁਮ ਅਘ ਪਛੇ ਘਾਂ ਕਘੇਫ਼ਮੇਂ ਰਸ਼ਤਾ ਨਛੀਂ ਘਛਿੰ ਫ਼ੀਘਰ.
 ਮਘੇਂ ਫੁੰ ਫ਼ੀਰੇ ਯੇਨਵਾ, ਘਸ਼ਤੀਮੇ ਰਛੇਨਾ ਰਾਤ ਫੀਨ;
 ਮਘੇਂ ਘਾਪਕੋ ਫੁਘੇਰਾਨ ਫੁੰ ਮੁਝਫ਼ ਕਘੇਫ਼ਮੇਂ ਫ਼ਾਲਾਫ਼ਘੇਫ਼ੀਨ.
 ਅਘ ਧੰਸ ਫ਼ੀਲੇਕੇ ਫਰਮੀਆਂ, ਘਾਫ਼ਮ ਘਸ਼ਰ ਤੁਮ ਘੇਕਛੋ;
 ਫ਼ਰਝੰਫ਼ ਮਾਕੋ ਫੇਘਕਰ ਮਘੇਂ ਘਾਪ ਘਘੇਛਾ ਅਫ਼ਲਘੋ.
 ਸ਼ਾਘਫ਼ਕੇ ਮੁਝਕੋ. ਅਘ ਘੁਫ਼ਾ ਲਾਘਾ ਤੁਮਫ਼ਾਰੇ ਵਾਸ਼ਤੇ
 ਅਪਨੀ ਫੁਕੀਕਤ ਤੁਮ ਕਛੋ, ਮੁਝਫ਼ਕੋ ਘੁਫ਼ਾਕੇ ਵਾਸ਼ਤੇ.
 ਫ਼ੇਰ ਸ਼ਾਛਝਾਫ਼ੀਨੇ ਕਛਾ, ਰਛੀਘੇ ਘਛਾਂ ਘੇਘਘੋਫ਼ ਅਘ,
 ਘੀਫ਼ਮਤ ਕਝੰਗੀ ਰਾਤਫੀਨ, ਕੁਝ ਤੁਮਸੇ ਨਛੀਂਫੁੰ ਘੇਅਫ਼ਘ.
 ਤਕਫ਼ੀਰ ਸ਼ਾਛ ਅਘ ਤੁਮਸੁਨੋ, ਮੇਰੀ ਫੁਕੀਕਤ ਸਰਘਸ਼ਰ,
 ਮੁਝਫ਼ਪੇ ਨੇਛਾਘਤ ਫੁਘ ਪਛਾ, ਫੇਕੀਨ ਫ਼ੀਘਾ ਮਘੇਂਨੇ ਸਘਰ.
 ਘਾਰਾ ਘਰਸ਼ਤਕ ਮਘੇਂ ਰਫੁੰ, ਧੰਸ ਕਘੇਫ਼ਮੇਂ ਤਕਫ਼ੀਰਸ਼ਾਛ,
 ਧੰਸ ਵਾਸ਼ਤੇ ਤੁਮਕੋ ਕਫੁੰ, ਫੁਘ ਘਛਾਤਸੇ ਸਫ਼ ਘਾਛਘਾਛ.
 ਤਕਫ਼ੀਰਸ਼ਾਛ ਕਛੇਨੇਫਗੇ, ਕਛੇ ਮਾਧ ਤੇਰਾ ਫੁਛੇ ਮੁਝਛੇ,
 ਤੁਝਫ਼ ਛੋਝਕਰ ਘਛਿੰ ਕਛਾਂ, ਨਛੀਂ ਫੀਲਮੇਂ ਅਘ ਘੋਕਾ ਤੁਝਛੇ.
 ਫ਼ੀਸ਼ਮਤਕੇ ਤਧੰ ਕਰ ਧੰਘਤੀਆਰ ਫੋਨਾਂ ਰਛੇ ਓਸ ਕਘੇਫ਼ਮੇਂ,
 ਫ਼ੀਸ਼ਸ਼ਾ ਫ਼ੀਘਾ ਘਾਂਸੇ ਸ਼ੁਝ, ਮਘਘੀ ਮਘੇਂ ਘੁੰ ਸ਼ਛੇਫ਼ਮੇਂ.

હીકાયત દુય્યમ.

દર બયાને ઝવજએ શાહે મુઝનખીન.

તખ શાહઝાદીને કહા, કીરસા કહું અન્વલઝતી;
 મીસકી નગરકા બાદશાહ, થા નામ ઉસકા મુઝનખી.
 શાહ મુઝનખી ખાવીંદ મેરા મએ હું ઉસીકી બનોદીલ,
 મએ હું અકેલી દીલજીગર, નહી ગએર કોઈ એકતીલ.
 હએ શાહ મેરા વોહ ખુશ સીયર, નહીં કોઈઉસે ખીખીહરમ
 મેરા એર ઉસકા દીલ મીલા, હકને કીયા મુઝપર કરમ
 મેરી મોહબબત ઉસ ઉપર, ઉસકી શક્કકત મુજહ ઉપર.
 અંદર બદન જએસે લગે, દોનોં ઇશકમેં હમ મગર.
 દોનોં હમી મુશતાક હએ, એક પલ ન ખીસતે રાતદીન;
 અંદર બદન જએસે લગે, દોનોં ઇશકમેં હમ મગર.
 દોનોં હમી મુશતાકહએ, એક પલ નખીસતે રાત દીન,
 યુસુફ ઝલીખાંકે મીસલ, હમ દોમને ખુબનકીન.
 શીરી જલીલ ફરહાદએ, દોનો હમી સાહેબ જમાલ,
 સએપુલ મુલુક બદીઝલ જમાલ, દોનોં સજે વએસે કમાલ.
 મજનું વ લએલીકે મીસલ દીલ, મીલગયા શીરો શકર,
 એ અએશો અશરમેં હમી, ઇસ દીનકી કુછ નાથી ખબર.
 સીંગાર કરતી રાત દીન, મએ આપકો રહેતી સંવર.
 શાહ મુઝનખી ખુશવકતહો, મુજહપર લુભાવે જુ' ભંવર
 ઇસ અએશકે ગલબેમને, મુજહકો રહા શાહસે હમલ,
 પસ શાહસે ઝાહેરકીયા, ખીલવનમેં શાહથે દર મહલ.
 શાહ મુઝનખી કહેનેલગે, ખીખી દોખાઝી દર રમલ,
 તુમહમ અપન દોનો મને, ઇસસે નકુછ પહોંચા ખલલ.
 થા એક નજુમી શહેરમેં, ઉસકો ખુલાએ શાહ જુહુર,
 શાહકે મુકાબીલ આખડા તખ બાદ ફરમાયા જુરૂર.
 કહા હએ હમલ ખીખીકે તઇ, કએસી ઘડીમેં હએરહા.
 જો હોવે સો મુજહકો કહા, ફેર શાહને યુંકર કહા.
 દેખા નજુમાને રમલ, હએરતસતી બોયા ગયા,
 શાહ મુઝનખી બોલે ઉસે, તુ બોલ કયું હએરત રહા.
 તકદીરમેં જએસા લીખા, વએસા બતાઓ તુમ શીતાબ,
 કુછ ખઓફ દીલમેં મતકરો, મુજહકો બતાઓ દર કીતાબ.

તખ ઉસ નજીમીને કહા, સુનીયો તુમ્હેં અએ બાદશાહ;
 દેવે ખુદા લડકા તુમન, સોગંદ હકકી વદ્દહા.
 લડકા તવલ્લુહ હકકરે, બાદજ હકીકત સખકહું;
 ઇસ કઓલપર સાળીત રહે, પીછે મરમ ઉસકા કહું.
 શાહને નજીમીકે સખખ, દીલમેં કીયા દોદીન સખર;
 લેકીન ઉસી અહેવાલસે શાહકો, હુવા ગમ દીલ ઉપર.
 શાહને નજીમીકો કહા, હમરાહ રહો તુમ રોઝોશખ;
 ખીદમત તુમ્હારી મએં કરે, તુમ છોડદો ઘરકી તલખ.
 તખ વોહ નજીમી શાહકને, રહેતા ખુશી ચોર શાહમાં;
 રાજીયે શાહ ઇસ કઓલપર, લડકા બતાયા પેટમાં,
 શાહને રખા તાવીઝકર તખ વોહ નજીમીકો હુજુર;
 દીલબનસે થે શાહપ્રીદા એકદમ નકરતે ઉસ્કો દુર.
 હર હાલ ગુઝેરે સાંતમાંહ લડકા તવલ્લુહ જખ હુવા;
 શાહ મુઝનખી ખુશવકતહો, કરનેલગે શુકરે ખુદા.
 તખ ઉસ નજીમીકાહુવા, બાઝાર ફીર બેશક ગરમ;
 હકને અપસકે ફઝલસે, જગમેં રખી ઉસકી શરમ.
 હોવેં મુબારક બાદીઆં, શાહકો ખુદને દી સુરાહ;
 લેકીન જો શાહકે દીલમને, હએ ઉસ નજીમીકી જોયાહ.
 શાહને નજીમીકો દીયા, સરપાવ જોડા બેબદલ;
 તોહરે કીએ હાઝીર કઇ, ફેર ઉસ નજીમીકે આગખ.
 શાહ મુઝનખી અખ તુમ સુનો, એક દાગ દીલ અંદર રખું.
 લડકા તુમ્હારાં હએ ચેહ જો, ઉસકી બિમર બારા બરસ;
 તહકીક અઝ હુકમેં ખુદા, એક શખસ મારે નાતરસ.
 બારા બરસ ગુઝરે પીછે, મારે સીકંદર જુલકરન;
 શાહકો નેહાયત ગમહુવા, બોલા નજીમીને મગર.
 શાહ દીલમને કહેનેલગે, હએગા નજીમી ચેહ સચા;
 અખ મએં સીકંદરસેલડું, મારે વોહ કયું મેશ બચા.
 તખ ઉસ નજીમીને કહા, લડનેમેં નહીં હએ જુરત.
 છપન કરોડ લશકરકેતઇ, કયુંકર સંભાલો હએ જુરત.
 હએગા સીકંદર ઝોરમેં, ઉસકા હુકમહએ સખબીપર;
 જો આહેસો પલમેં કરે, અએસા ઝોરાવર હએ બશર.

ખુશકી તરી પાની મને ઊસકા અમલ યોગીરદ હયે;
 ઊસકે ખરાખર કેઇ નહીં, વોહ આપ યક્તા મરદ હયે.
 દરીઆ બીતર મશહુર હયે, હદ લી સીકંદરને બડી;
 કહેવે નજુમી શાહકો, કયા ખાત આ મુશકીલ પડી.
 શાહને નજુમીકો કહા, બેહેતર જો જાનો સોકરો;
 જોકુછ લીખા તકદીરકા, સામાન તુમ જલદી કરો.
 પસ શાહને ઊસ વકતમેં, યેહ જંગ સવારા દીલ પીઝીર;
 અપને બચેકે વાસ્તે, બચેઠા હયે આપ હોકર ફકીર.
 લડકેકે ખાતીર શાહને અચેસા ચમન હાઝીર કીયા;
 મુજહકો બીઠાકર બાગમેં, ફેર કોટકો ચુનકર લીયા.
 ખારા ખરસકા કચોલકર, મુજહકો યહાં લાકર રખી;
 ઊસ દીનસે મચેં હું એકલી, કેઇ પર નમારે યાં મખી.
 ખારા ખરસકી અબ ગીઝા, મામુર હયે ઇસ જાગમેં;
 લેકીન સીકંદરકે સબબ, દીલ જલગયા હયે આગમેં;
 ખાના વ પાની એકલે, ઊતરે સો અબ કયુંકર ગલે;
 તુમકો ખુદા જીતારખે, તકદીરશાહ અબ તુમ મીલે.
 હયે યેહ હકીકત મચેં કહી, તકદીરશાહ તુમકો જો અબ;
 મુશકીલ ખુદા આસાન કરે, તેરી હયે કુદરત પાક રખ.
 ઝાહેરમને તકદીરશાહ, ખાતીન મને ખુદ આપ હયેં;
 અપની હકીકત મુજહકર પસ દીલમને બેતાબ હયેં
 દીલમેં સમજહકર ચુપરહે, ઝાહેર કીયા ના સાતો પંજ;
 મેરી ઊમરકે દરમીઆ, ઇસતરેહકા દેખા નરંજ.
 ઝાહેર ફકીરીમેં ગરક, માલુમ ના કેઇ કરે;
 કેઇ પછાને ઊનકે તઈ, ઉસ વકત બે મચોતોં મરે.
 તકદીરશાહ કહેનેલગે અચે ભાઈ અબ તુમ મતકુડો;
 સઝીરહો તકદીરપદ, ઝીયાદા તકલુમ મતકરો.
 સોંપો બહક ફરજંદકો, તકદીરપર શાકીર રહો;
 મારા કલમ ફીરતા નહીં, અચે પાદશાહઝાદી સુનો.
 તકદીરકીં ચોર મોતકી, દોનોંકી નઈ જગમેં દવા;
 તબ પાદશાહઝાદી કહે, બેશક કહા તકદીરશાહ.
 તદબીરસે હીલા કરો, તકદીરકી હકકો બખર;
 અચે પાદશાહઝાદી તુમહી, અબ છોડહો દીલકી ફીકર.

જો કુછ લીખા તકદીરકા, લોહ નહીં મીટે હરમીઝ કભી;
 બોલી સુખન તુમ સચ કહે, તકદીરસે હારે સભી.
 તદખીર કરની હુએ અબસ, અએ પાદશાહઝાદી તુમહે;
 તકદીરપર શાકીર રહો, હુમ સચકહે આખીર તુમહે.
 હકકે હુકમપર સર ધરો, તદખીર કરતે હો અબસ;
 શાહ મુઝનખીં હુએ બેઅકલ, કયુ' કએદમે' ડાલા અબસ.
 તુમ કએદમે' ડાલે અબસ, તુમ એકલે છોડે અબસ;
 ઇસ મહેલમે રહેના અબસ, યેહ પહેનના બેડે અબસ.
 યેહ કોટ કરનાથા અબસ, યેહ બાગ કરનાથા અબસ;
 મેવે લગાનાથા અબસ, યેહ ફોજ રખનાથા અબસ.
 ખાને પકાએ હુએ અબસ, તુમકો છુપાએ હુએ અબસ;
 યેહ ફનસીખાએ હુએઅબસ. યેહ કી જફાંએહુએ અબસ.
 યેહ તોપખાને હુએ અબસ, યેહ જંગકા સામા અબસ;
 અબદેવ બુલાનાહુએ અબસ, રાકસ બીઠાનાહુએ અબસ.
 એક તરફ દરીયા હુએ અબસ, દુજે તરફ ફોજાં અબસ;
 તીજે તરફ દેવાં અબસ, ચોથે તરફ સાપાં અબસ.
 દરીઆ વ તોપાં દેવ સબ, રાકસ વ બીછુ નાગહુએ;
 ચોકી કરે ઉસ બાગકી, તુમ :વાસ્તે ગમનાક હુએ.
 લેકીન એ સબકુછ હુએ અબસ, તકદીર પર રાજી રહો;
 તબ શાહાબદીને કહા, તકદીર શાહ તુમ હક રહો.
 ફેર પાદશાહઝાદી કહે, જો કુછ કહા સો સચ કહા;
 હકકે હુકમપર સર ધર, તબ બોલે યુ' તકદીર શાહ.
 બારા બરસ બવે ગુઝર, અલાહકી કુદરત સતી;
 નીકલે'ગે ફેર ઇસ કએદમે, જોકુછ લીખા સચહુએ સભી
 હીલમીલ રહે તીનો જને, બારા બરસ તક એક દીલ;
 તકદીરપર શાકીર રહે, પહોંચા બયાં જબ ઇસ મહીલ,
 લડકેકી ખીદમત ફેર કરે, દોનોં જને અએ દોસ્તાં
 અબ દીલ લગાકર સબ સુનો, તકદીર હક બોલો બયાં.
 હર હાલ શાહ લેજે શુકર દરગા હે આલી બર જનાબ:
 ખાવે' હુઝારો ન્યામતાં, ચોર પીવે દોનો થંડા આબ.
 લેકીન કીલેકે દરમીઆં, બારા બરસ બવે ગુઝર;
 તકદીરશાહ કહેને લગે, ફેર હુમ કીધર ચોર તુમ કીધર.

લડકેકી ઉલટતથી બડી, દીન કચ્છેદમે પુરે કરે;
 એક પલ ન છોડે કચ્છેદમે, બોલે બલાલ હમ મરે.
 લડકેકો લે કર ગોદમે, નીકલે ચમનકે દરમીઆં;
 કમ રંગકે ફુલ ફલકા, દેખા તમાશા જળ વહાં.
 લડકા નેહાયત ખુશ હુવા, ગુલ પુલ દેખે ચો તરફ;
 સખ તોડ દો મુજહકો તુમ્હી, બોલા સો લડકા ચેહ હરફ.
 મેવેલી લાખોં તરેહકે, લડકેકો આગે લા રખે;
 લડકેકે ખાતીર વાસતે, તીનોંને ખુશ હોકર ચખે.
 શાહબાદી ચોર તકદીરશાહ, દોનોં હુકમ ખરદાર થે;
 લડકેકે બચેઠે નામપર, હરદમ બદમ ભલહર થે.
 લડકેકો લેકર ગોદમે, મેવેકો લાચે દર નઝર;
 કચ્છે પકે સખ દેખકર એક ફલ સો દેખા મોચતેખર.
 શાહબાદી યુ' કહેને લગી, ચેહ ફલ અજબ હુચે જહાડપર;
 દેખો તુમ્હી તકદીરશાહ, મુજહકો બતાચો તુમ અગર.
 તકદીરશાહને દેખકર, બોલા કે હુચે નખલે રસુલ;
 ચેહ જહાડ હુચે સખસે બડા, મેવા લગા હુચે આનમુલ.
 બારા ખરસ ગુઝરે પીછે, પકતા હુચે મેવા ઉસ ઉપર;
 શાહબાદી યુ' કહેને લગી, તખતો ચેહફલ હુચે મોચતેખર.
 કપડા લપેટો ફલકે તઈ, તા જુલ ના જાવે અપન;
 જીતે રહે તો ઇસકે તઈ, બોલે અપન ખાવે અપન.
 પસ જહાડકો કરકે નશાં, વાંસે રવાં હોકર ચલે;
 સારે ચમનકે દરમીઆં, ફીરતે વોહ તીનોં એકલે.
 દીનકો પ્રીરે ઉસ બાગમે, ચોર શબકો સોવે દરમસેલ;
 હર તાલ દીન પુરા કરે, ચેહ કચ્છેદ કલ જાવે નીકલ.
 લડકેકી ખાતીરકે લીચે, ચેહ કચ્છેદ લરનાથા લીખા;
 બારા ખરસકે કચ્છોલ પર, દોનોંકી થી હરદમ દોઆ.
 હર રોઝ ગીનતે રાત દીન, ચેહ દિન બચે ચેહ દીન રહે;
 લડકેકી ખાતીરકે લીચે, મુશકીલ ચેહ સખ સરપર સહે.
 ઇસ કચ્છેદસે રાહત ખુદા, દેવે તુમ્હે ફેર ચોર હમે;
 લડકેકો હક જીતા રખે, ઇસ જુલમસે હમ સખ બચે.
 શાહ મુઝનખીકે નસલમે, હકને અજબ લડકા દીયા;
 હુચે હુચે સીકંદરકે સખબ, કયા કચ્છેદમે લાકર રખા.

કાં થે સીકંદર જીલકરન, કાં હુએ વોહ શાહે મુઝનખી;
 તુમપર જીલમ કયું કર કરે, ઇસરા રખીલ આલમી.
 તેરી શીકલકો દેખકર, ખીદમત કરે આકર તેરી;
 તેરે હુકમપર સરધરે, લાલે બળ સળ ચાકરી.
 દીલ શાહેદી દેતા હુએ યું, તેરી બલા લેકર મરે;
 તેરી શીકલકો દેખકર, બેશક ગુલામી વોહ કરે.
 દેખે સીકંદર ચેહ જગા, રો રો નહીં નાલે ભરે;
 ઉસ ક્યેદકે અબ દરમીઆં, હુએ પહોંચના ઉસકો મહાલ.
 ખતરા તો દીલકા દુર કર, તુજહકો રખુ'ગા મએ સંભાલ;
 હહેશત સીકંદરકી ન રખ, અએ મેરી બની એકદમ.
 તકદીરશાહને ફેર કહા, ઇસ ખાતકા છોટો વહમ;
 અએ માઇ લડકેકા ઇસમ, તુમ કયા રખે મુજહકો કહો.
 રોશન જખી ઇસકા ઇસમ, તાવીજ કર દીલમે' રખો;
 તકદીરશાહ વાકીફ હુએ, રોશન જખીકે નામસે.
 રોશનજખીકે હુક મને માંગી દેખા સુબહાનસે;
 અએ માઇ તુમ અપના ઇસમ, આહીર કરો મુજહસે તુમહી.
 કહેતે હુએ ખીખી રાહેલા; તાહકીક કર ખુજહો તુમહી;
 તકદીરશાહકો ઉસ ઘડી, દોનોં ઇસમ આહીર હુએ.
 લેકીન ચેહ દોનો શાહ સતી. હરગીઝ ન કુછ માહીર હુએ;
 તીનો મોહુખતસે રહે, બારા બરસ તક એક દીલ.
 બે કુછ નસીબોંકા લીખા, મીટતા નહીં હુએ એક તીલ;
 બારા બરસકે દરમીઆં, દો ચાર દીન બાકી રહે.
 અબ દીલ લગાકર સળ સુનો, તકદીરકે દેખો લીખે;
 ચેહ ખાત અબ મવકુફ કર, શાહ મુજ રગીકી ફેર કહું.
 જહાંસે હકીકત રહે ગઇ, વોહ ખાત અબ પુરી કરું;
 શાહને નજુમીકો કહા, અબ કહો હકીકત ખોલ કર.
 આવે સીકંદર યા નહીં, ખોલે રમલ લા હુઓલપર;
 દેખા નજુમીને તબી, બાકી રહે હુએ ચાર દીન.
 રોશનજખી કો મારકર, જવે સીકંદર રાહ ઝન;
 ઉસકી કઝાએ કદરમે', તાહકીક ઉન પાયા લીખા.
 અફસોસ હુએ સદઆહ આહ અફસોસ હુએ સદઆહ આહ
 દીલમે' નજુમી સોચકે, હુએરતસે બસ ચુપ હો ગયા.

અસે હો માહ કહેને લગે, તુ બોલ જલદી બેહ્યા;
 લાખોં કરોહોંકા ખરથ, તેરે કહે ઉપર કીયા.
 સચ કહે અગર યા જહુટ હયે, બેશક મયે ખુજહુ અવલીયા
 મારે સીકંદર આનકર, તો મયે તુજહે જાનુ સહી.
 યા જહુટ તું બોલા સુખન, તખ હાલ તેરા હયે વોહી;
 ગર જહુટ હો માઈ તુજ હે, ચોર સચ કહે પાવું તુજ હે.
 મારે સીકંદર યા નહીં, કહે તુ મુજ હે કહે તુ મુજ હે;
 તખ ઉસ નખુમીને કહા, શાહ મુઝનખીં હુશીઆર હો.
 આવે સીકંદર મારને, કયા સો રહાહયે અકલ ખો;
 ખારા ખરશમે ચાર દીન, બાકી રહે હયે અયે અઝીઝ.
 બોલે નખુમી શાહકે, દેખાહું મ મ કરકર તમીઝ;
 તખ શા કે સીનેમને, લાખીં જો ગમકી ખરછીયાં.
 ઉસકીં દવા મયે કયા કરું, મારે મેરા જાની મીયાં.
 અવલ મયે ઉસસે જંગ કરું, માઈ સીકંદર યા મઈ.
 મરગયે ફેર બાદઝ મેરે, મારે તો ફેર મયે કયા કરું;
 લશકરકે તઈ તયાર કર, નીકલા કદન સર બાંધકર.
 તાકીદકી હશકરકે તઈ, મારો સીકંદર હયે કીધર;
 લશકર કીયા હુશીઆર જખ, શાહને હો તખ અયે દોસ્તાં.
 લાખોં કરોહોં ફર્યોજકો, ગારત કરું એક પલ મીયાં;
 ચારોંતરફ ચવકી ખડી; મોહકમ અખરદશત ખુખતર.
 એક તરફ દરીયા કહેરહયે, સોંપે હયે ચવકીમેં કદર;
 દુજી તરફ મયે હું ખડા, લાખોં કરોહોં ફર્યોજમેં.
 આવે સીકંદર બેહ્યા, મયેલી હું ઉસકે ખોજમેં;
 શાહ મુઝનખીને શેહેરસે; કીતા ખીયાલા તેં અખર.
 કુલ દેવ સકસ પહેલવાં, હાઝીર કીએ ઇસ વકતપર;
 તીસરે તરફ ચવકી ખડી, દેવ રાકસસોંસે ભર જંગલ.
 આવે સીકંદર જખ ઉધર, કુલ દેવ નખ જાવે નીકલ;
 ચવથી તરફ એક કોહયા, ઉસ બીચ મોહકમ અઝકહા.
 રૂસે મુલેમાની હયે જીન, ખાવે સીકંદરકો કહા;
 શાહ મુઝનખીને અકલસે, તદખીર કી ચારો તરફ.
 આવે સીકંદર જીતકરન, મારો સહી બોલે હરફ;
 ખારા ખરસમે એક દીન, બાકી રહા અયે દોસ્તાં.

અખ દીલ લગાકર તુમ સુનો, દેખો ખુદાકી કુદરતાં;
 ફીલ્લેકે ત'ઈ બસ ઘેર કર, શાહ મુઝનખી હુએંગા ખડા.
 દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં, હુએ હુએ સીકંદર કા બયાં.
 અખ ચેહુ યહાં મવકુફકર, બોલુ' સીકંદરકા બયાં.
 હુએ હુએ લીખા તકદીરકા, કયા વખત આખીર આબના;
 રોશનખી ઓર રાહેલા, ઓર તીસરે તકદીરશાહ;
 ઉનકી હકીકત ફેર લીખુ', નીકલે હુએ દીલસે આહુઆહ;
 તીનોં સો બએઠે બાગમેં, બસ આજ દીન છેલા રહા.
 બારા બરસ બાતે રહે, ખુશ દીલસતી જે વાહ વા;
 બીબી સો બોલી રાહેલા, તકદીરશાહ અખ અલવીદા.
 તકદીરશાહ રો રો કહે, મંએ તુમસે કયુ'કર હો બુદા;
 લડકેકે ત'ઈ છાતી લગા, રોએ નેહાયત દીલમને.
 મુજહકો બીસારા દીલસતી, તુમ રહો સો જા બાબાકને;
 રોશનખી રો રો કહે તુમ મઆફ ખીદમત સખ કરો.
 મંએ મઆફ તુમકો સખ કીયા, આઝાદ તુમ મુજકો કરો.
 બારા બરસમેં એક દીન, મંએ તુમકો નઈ રોને દીયા.
 છાતી લગાકર ખ્યારસે, ચેહેરેકો મંએ બોસે લીયા.
 બારા બરસમેં એક દીન, મંએ મુખકો ઘોને નઈ દીયા.
 મંએ મુખ ધુલાયા હાથસે, તુમકો ધુલાને નહી દીયા;
 ખાના ખીલાશા મંએ તુજહે, પીના પીલાયા મંએ તુજહે.
 અખ એકલા છોડા મુજહે, અખ એકલા છોડા મુજહે;
 સારી ઉમરકે દરમીઆં, અએસા ન દીલ બાંધા કહાં.
 અખ તુમ કીધર ઓર હમ કીધર, ચેહુ દાગ દીલ અંદર રહા;
 ફેર પાદશાહઝાદી કહી, તુમ રોહ અમનકે દરમીઆં.
 શાહ મુઝનખીસે પુછકર, તુમકો રખુંગા યહાકે યહાં;
 તુમસે વફાદારી કરૂં, સુનીયો ચેહુ અએ તકદીરશાહ.
 મેરે જીગરકે દોસ્તકી, તુમને કીએ ખીદમતના આ;
 તુમકો મેરે અશમેં સતી, હરગીઝ બુદા મંએ ના કરૂં.
 મુજહકો અગર બેચોતુમ્હીં, બિસ વકત મંએ સરકો ધરૂં;
 એક પલ ન મંએ દેખુ' તુમ્હે, તો ગુઝરે મુઝપર એક બર.
 દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં, કયા બાતકા આયા હુએ રસ;
 બારા બરસ અખ ગયે ગુઝર, એક પલમેં અએ તકદીરશાહ.

સુમ હમ મીલે ઇસ બાગમેં, લુતફે કરમકી થી નીજાહ;
 ઉનકી મોહબ્બતકા બયાં, પુરા નહી તુ લીખ સકે.
 ખવે ઉમર સારા ચુઝર, તોભી ન પુરા કર સકે;
 હર હાલ કહે ફેર કયા હુવા, તાખીર અબહોતા હયે વકત
 તુ યહાં મોહબ્બતમેં રહે. આગે મહેલ લીખતા હયે સખત
 તીનોંને ઘોયા મુંહકો ફેર, ખાનેકો બચેઠે ફરશપર.
 ખાનેકો ખા ફરીગ હુએ, કી રૂહકો ખુજ તાબતર;
 ફેર શાહઝાદીને કહા, વોહ ફલકો લાયો તોડકર.
 ઉસ ફનકે તંઈ ખાવે અપન, કપડેમે જે હુએ ખાંધકર;
 રોશનજખી દયોડા ગયા, ઉસ ફલકો લાયા ઉસ ઘડી;
 તકદીરશાહ ઉસ હાથમેં લાકર દીયા તખ એક છુરી.
 તકદીરશાહ ઉસ ફળકે તંઈ, લાગે છુરીસે છીલને.
 લડકા સો તખ ખુશ વકત હો, બચેઠા મુકાબીલ છીલને,
 ઉસ ફલકે તંઈ તખ છીલકર, તુકડે બનાયે લે છુરી.
 ફેર ઉસ છુરીકી નોકસે તુકડા રખા મુખ અંદરી;
 દુખ સો તુકડા કાટકર, બીબીકે મુખમેં લર દીયા.
 ફર ઉસ છુરીકી નોકસે, બીબીને ખાયા કયા કીયા;
 તીજ સો ખુરમા કાટકર, ફેર ઉસ છુરીકી નોક પર.
 ખુરમા છુરીકી નોકસે, ખાઓ મેરે જની જગર;
 ખુરમા જે મુખ અંદર લીયા, લેકીન જે દાંતોંમેં છુરી.
 હુએ હુએ ખુદાકે હુકમસે, એક છીંક આઈ તખ બડી;
 ઉસ છીંકકી તખ જોરસે. તાલુમેં ઘુસગઈ વોહ છુરી.
 હુએ હુએ હુઝાર અફસોસ હુએ, કયાખાત ચેહ હોગઈ ખુરી;
 તકદીરશાહને હાથસે, ફેર ઉસ છુરીકો છોડકર.
 લાગે ચમનકે દરમીઆં, તકદીરસે સર ફાડકર;
 માસુમકી ગઈ રૂહ નીકલ, હુએ વોહ લડકા મરગયા.
 શાહઝાદી રો રો ચુ' કહી, હુએ તુ સીકંદર બે મયા;
 દયોડી કે જે પકડે ઉસો આવે સીકંદર હાથમે.
 મારા સીકંદરને પીસર, તુફાન દુટા બાગમે;
 બીબી પુકારી શોરકર, દયોડો કોઈ પકડો મુવા.
 લડકેકે તંઈ બસ મારકર, ચોર ગયેખ અંદર યહાં હુવા;
 અડગએ લખાંલખ કોટપર, વયસેમેં આયા વોહ મુરગ.

ਲੇਕਰ ਲੀਕ'ਦਰਕੋ ਭਿਛਾ, ਸਭਕੇ ਵਧੀਂ ਸਰਪਰ ਮੁਰਗ;
 ਘੋਰ ਮੁਰਗ ਸਾਹੁਕੋ ਲੇ ਭਿਛਾ, ਸਭਨੋ ਸੋ ਹੋਯਾ ਨਮਰਕਰ.
 ਹੁਰਘੋਕ ਸੁਘਨ ਕਢੇਨੇ ਲਗੇ, ਜਾਤੇ ਹੁਘੇ ਹੋਯੋ ਮਾਰਕਰ;
 ਸਾਹੁ ਮੁਝਨਥੀਂ ਘਸ ਕੋਟਪਰ, ਘੜਕਰ ਸੋ ਜਯ ਆਯਾ ਵਧਾਂ.
 ਲੜਕਾ ਸੁਧਾ ਸਾਹੁ ਹੋਯਕਰ, ਰੋ ਰੋ ਪੁਕਾਰਾ ਜਾਨੋ ਜਾ;
 ਰੋ ਰੋ ਨੀਕਾਵੀ ਤਯ ਖੁਰੀ, ਘਿਆਰੇ ਪੀਰਸਕੇ ਹੁਲਕਸੇ !
 ਹੁਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਘਘੇਰੁ' ਮਘੇ ਅਯ, ਪਸ ਛਾਥ ਧੋਓ ਘੜਕਸੇ;
 ਤਵਧੀਰ ਸਯ ਹੋ ਗਘ ਗਵਤ, ਤਕਵੀਰਸੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਘਵਾ.
 ਮੇਰੇ ਯੁਗਰਕੇ ਹੋਸਤਕੋ, ਕਯਾ ਆਕਮੇ' ਹੋਤਾ ਮੀਵਾ,
 ਲੜਕੇਕੇ ਗਵੇਮੇ ਛਾਥਕੋ, ਘਸ ਡਾਲ ਰੋਯਾ ਆਰਆਰ.
 ਹੁਰਘਕੇਕੇ ਵੀਲਮੇਗਮ ਹੁਵਾ, ਰੋਵੇ ਪੁਕਾਰੇ ਆਹੁ ਮਾਰ;
 ਘੋਕ ਮਸਤਯਾ ਯਾਯਾ ਕਢੋ, ਯੋਯੋ ਮੇਰੇ ਜਾਨੀ ਮੀਯਾਂ.
 ਤੁਮਕੋ ਨੀਕਾਵੁ' ਕਘੇਹਸੇ, ਅਯ ਤੁਮ ਘਵੋ ਮੇਰੇ ਮਯ;
 ਘੋਕ ਮਸਤਯਾ ਮੀਯਾ ਸੁਘਨ, ਮੁਝਕੋਕੋ ਸੁਨਾਘੋ ਵੀਲਯੁਗਰ.
 ਮਘੇ ਪਾਵਸਾਹੁ ਤੁਮਕੋ ਕੜ, ਲਸਤਾ ਕਰੋ ਮੇਰਾ ਨਗਰ;
 ਰੋ ਰੋ ਪੁਕਾਰਾ ਆਰ ਆਰ ਮੁਝਕੋਕੋ ਰਯੋ ਤੁਮ ਆਪ ਸਾਂਗ.
 ਤੁਮ ਜਵਾਯ ਹੋ ਜਵਦੀ ਸਤੀ, ਅਯ ਆਂਧਰੀਂਸੇਹੁ ਮ'ਘੇਯਤ'ਗ;
 ਕਛਾਂਤਕ ਯਯਾਂ ਗਮਕਾ ਵੀਯੁ' ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮੇਰੀ ਯਯਾਂ.
 ਸਾਹੁ ਆਹੁ ਆਹੁ ਆਹੁਕੀ ਜਵਦੀਸੇ, ਘਵਦੀਸ ਭਿਛਾਯਾ ਹੁਘੇ ਧੁਵਾਂ
 ਲੜਕੇਕਾ ਘੋਰੇਰਾ ਹੋਯਕਰ, ਮਾਂ ਯਛੋਤ ਗਮਸੇ ਤਵਮਵੀ.
 ਮਘੇ' ਤੋ ਅਲਾਗਨ ਰਾਂਡਹੁ, ਟੁਟੀ ਗਯਨਕੀ ਘੀਜਵੀ;
 ਕਰਮੋ ਜਵੀ ਮਘੇ' ਹੁ ਸਵਾ, ਘੋਰ ਪੇਟਸੇ ਫੋਰ ਮਘੇ' ਜਵੀ.
 ਯਾਰਾ ਯਰਸ ਰਹੀ ਕਘੇਹਮੇ'. ਮਘੇ' ਧੁਲਮੇ' ਆਧੀਰ ਮੀਵੀ;
 ਠਾਢ ਯਛੋਰ ਹੋ ਮੁਝਕੁ ਧੋਲਕਰ, ਵੋਹ ਪੀਕੇ ਅਯ ਜਵਦੀ ਮਝ'.
 ਹੁਘੇ ਹੁਘੇ ਅਕੇਵੀ ਯਾਗਮੇ', ਅਯ ਜਾਕੇ ਫੋਰ ਮਘੇ' ਕਯਾ ਕੜ;
 ਘੋਹ ਧਾਵ ਕਾਰੀ ਮੁਝਕੁ ਲਗਾ, ਵੀਲਮੇ' ਲਗੀ ਆਤਸ਼ ਜਵਨ.
 ਮੇਰੇ ਯੁਗਰਕੇ ਹੋਸਤਕਾ, ਹੋਯਾ ਮਘੇ' ਆਂਧੋਂਸੇ ਮਰਨ;
 ਯਾਰਾ ਯਰਸਮੇ' ਘੋਹ ਧਵੀ, ਨਹੀਂ ਭੁਲ ਜਛੋਗੀ ਯਰਾ.
 ਹੁਘੇ ਹੁਘੇ ਲਯੋਂਲਯ ਫੁਯੋਜਮੇ', ਮਾਰਾ ਸੋ ਕਯੁ' ਘਿਆਰਾ ਯਨਾ;
 ਯਾਰਾ ਯਰਸ ਤਕ ਮਘੇ' ਖੁਪਾ, ਰਹੀ ਹੁ ਅਕੇਵੀ ਯਾਗਸੇ'.
 ਹੁਘੇ ਹੁਘੇ ਵੋਹ ਆਧੀਰ ਮਰਗਯਾ ਵੀਲ ਜਵਗਯਾਂ ਅਯ ਯਾਗਮੇ'.
 ਜਵਾਂ ਯੋਯਤਾ ਹੁ'ਸਤਾ ਵੀਰਾ, ਯਾ ਸੋ ਰਹਾ ਹੁਘੇ ਯੋਯਯਰ.

બતીસ ધારા દુધડી, તુજહડો પીલાઈ અએ પીસર;
 એકબાર માંસે બોલ તુ, તો મએ તુજહે ગોદીમે' હું.
 તુજહડો લગા સીનેસતી, ફેર બાપટી ગોદીમે' હું;
 તકદીર મેરી મઆફકર, કયુ' રૂઠકર સોયા તુ અબ.
 તુ બોલ આખે' દેખ અબ, માદર પીદર હાઝીર હએ' સબ;
 કેાઈ ધામધુમ સીસકો, ઓર સીનેમે' મારે પથર.
 હએ હએ સીકંદર બેહયા, તુ મારકર ભાગા કીધર;
 આવે પછાડી બરઝમી, રો રો પુકારે પુતકો.
 હએ હએ નબુમીને કહા, માના મુખન મએ' જહુટકો;
 તહઠીક કહેતાથા બે વોહ, મારે સીકંદર બે મયા.
 મારે છુરીકો હલકમે', હએ હએ 'ન કુછ આઈ કયા;
 લાખોં કરોડોં ફઓજમે', હએ હએ અકેલા મરગયા.
 માદર પીદર રો રો કહે, તકદીરસે કુછ ના ચલા;
 ગમકા બયાં મવકુફકર, કર દે શીતાબીસે દફન.
 તકદીર હક બુજહો યકી, તહબીરકે છોડો ચેહ ફન;
 લડકેકે તઈ દેકર ગુસન રો રો કફન ડાલે ગલે.
 તુન દુન બખશો ઈસકેતઈ, આંસુસે મુખ ધોને લગે;
 ઉસકો ઊઠાકર લે ચલે; સારે રશીકાં તલમલા
 લડકેકે બએઠે નામપર, માદર પીદરકા દમ જલા;
 કીલ્લેકે અંદર બાગમે, ઊસકો દફન લાકર કીયા.
 હએ હએ હઝાર અફસોસ હએ, દરબાક ખુમે કરદીયા;
 માદર પીદરકો સબ કહે, તુમ સબર અબ દીલમે કરો.
 તકદીરમે ચુ'થા લીખા, હકકે હુકમપર સર ધરો;
 ફેર ઉસ ચમનકે કોટમે, દરવાઝા એક શાહને કીયા.
 કીલ્લેમે ફેર રોઝા બના, હકકે હુકમપર સર દીયા;
 માતમસે શાહ ફારીગ હએ, ફેર ઊસ નબુમીસે મીલે
 લડકેકી માં ઓર બાપ ફેર, બએઠે વોહ આકર એકલે;
 હમકો મુરીદ અબ તુમ કરો, તુમ હો હમારે પીર હક.
 કલમા પઝાકર પીરને, બુજહો મુસલમાની હએ હક;
 શાહમુઝનબીં બોલે તલી; તકદીર હક ઓર મએ હક.
 અબતક ઉમરકે દરમીયાં, ઉલટે પ્રીરાએથે વરક;
 બિનકા કીરસા પુરા હુવા, બોલું સીકંદરકા બયાં.

ને બાત બાકી રહેગઈ, કરતાહું મએ' પુરી અયાં;
 વોહ મુરગ શાહકો લેઉડા, આસમાં ઝમીંકે દરમીઆં.
 વોહ મુરગ બોલા શાહકો, તુમકો મએ' પહોંચાગિં મકાં;
 શાહ તો નેહાયત ધુજતે, ઓર કાંપતે છોડે ઝમીં.
 વોહ મુરગ તબ ગાયબ હુવા, બેશક હએ રખીલઆલમીં.
 દેખે સીકંદર ઉસ ઘડી, હાજતકેતઈ કરતાહું મએ'.
 ઉસ્તાદ અપના દેખકર, દીલ શાહેદી દેતા હએ વેં;
 ચહાંસે મુરગ લેકર ઉડા, ચેહ તો જગા હએ અબ મેરી.
 હાજતસે જબ ફારીગ હુવા, બોળેકો દેખા હાઝેરી;
 દેખી જગા લીગી હએ અબ, બોળ ખડા હએ ઇંતેઝાર.
 ગોયા કે બસ હએ જાગતા, કયા ખવાબમે' પહોંચાકરાર;
 દરવાજા બોલા શાહને, આયા નઝર અપના તખત.
 દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં, તકદીરકી દેખો લીખત;
 હએ દીલમને અંદોહ ગમ, લેકીન ને બએઠે તખતપર.
 હએ હએ સીકંદરકી અકલ, જાતી રહી ઉસ વકતપર;
 શાહને ને દેખા કર નઝર, હદ દેતરફ હાઝીર હએ' સબ
 હએ હએ લીખા તકદીરકા, કયા હોગયા મુજહપર અજબ
 બુજહા ને શાહને દીલમને, તકદીરકી વોહથી ઘડી.
 અબ મએ' કહાં વોહ ના કહાં. કયા હોગયા મુજહ સર પડી
 દીલમે' ને શાહકે ગમ હુવા, લેકીન કહા ના કીસ અગલ.
 તકદીરમે' નેથા લીખા, કીસકો કહું મએ' અબ ખલલ
 આદમકેતઈ તકદીરને, જન્નતસે કાડાયા બહાર.
 ઉનકા બયાં દીલમે' સમજહ, કરતા હએ આપસમે ખીચાર
 તકદીરને ફેર નુહકેઈઈ. તુફાનમે' ડાલી તમામ.
 ઉનકા બયાં દીલમે' સમજહ, તુ કયા ખીચારા હએ ગુલામ;
 તકદીરસે દાઉદ જબ, હોગએ મુલકકે પાદશાહ.
 ઉનકા બયાં દીલમે' સમજહ, રોતા સીકંદર પાદશાહ;
 તકદીરને યુનુસકેતઈ, મછલીકે પેટ અંદર રખે.
 ઉનકા બયાં દીલમે' સમજહ, ચેહ હએ' નસીબાંકે લીખે;
 તકદીરને સુલેમાકેતઈ, તાબે કીએ ઇનસાનો જાન.
 ઉનકા બયાં દીલમે' સમજહ, કર ચાદ હકકો રાત દીન;
 તકદીરસે ઝીકરયાકે, આરા પ્રીરા સરકે ઉપર.

ઉનકા બયાં દીલમે' સમજહુ, કરતા સીકંદર યુ' શ્રીકર;
 તકદીરસે અચ્યુબકો, કીડે પડે જસસે મીઆં.
 ઉનકા બયાં દીલમે' સમજહુ, રોએ સીકંદર દીલમીઆં;
 તકદીર ઇમરાહીમકો, ડાલાથા આતશમે ચકી,
 ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, બરહક હુએ રખીઆલમી;
 તકદીર ઇમરાહીમકો, રાખે છુરી લે હલકપર.
 ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર દીલ ભીતર;
 તકદીરને ડાલા કુએ યુસફકેતઈ અએ દોસ્તાં.
 ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર ફેર વહાં;
 તકદીરને યાકુબકે બેહદ રૂલાઈ આંજવાં
 બિનકા બયાં દીલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર દીલમીઆં;
 તકદીરને મુસાકેતઈ દીંથી ફતાહ ફીર ઉનઉપર.
 ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર શોરકર;
 તકદીરને ઇસાકેતઈ મોજીઝ દીંથી જખાં.
 ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, કઈ મુરદે ઉનસે પાએ જાં;
 અબ કર સખર મતકર શ્રીકર, પસ અબ સીકંદર તુકુબ.
 તુ અબ શુકરકર દીલમને, હકને રખી તેરી હયા;
 બોલા સીકંદર તખ્તપર, કહું મએ સુનો અબ કહાં ગયા.
 સખને કહા અએ જહાંપનાહ, નહીં વકત કુછ તુમકો હુવા;
 પુછા સીકંદરને તભીં, મુજહકો હુએ હુએ કીતને દીન.
 સખને કહા અએ શાહજહાં, કુછ તુમકો નઈ હુએ હુએ દીન;
 શાહ દીલમને હુએરાન હો, મુજહકો હુએ બારા બરસ.
 ચહાં તો ઘઢી એક હોગઇ. ચોર મુજહપે કયા હોઇ કરસ;
 અબ તુ સીકંદર દીલમને કર તુ ફીકર પએગમખરાં;
 હુખ આતપર અન્વલ હુવા, પીછે હુવા તઇય્યબ મકાં.
 હુખ સુખકા બેહા હુએ જગત, તો કયા કરે દીલમે શ્રીકર;
 દીલમે' શખર કરકર રહા, તકદીરકી બેજહી કદર.
 આએ સીકંદર હોશમે', તબ યાદ આઈ એક ખાત;
 વોહ દો બીરાદર ભાઈસે, બોલે સુખન શાહને સાન.
 ઉન દો બીરાદરકો કહા, શાહાને સો તબ ઉસ ઘડી.
 અબ મુજહે તુમ કહેતે હો કયા?, દો જવાબ તુમ ફરમાખરી.
 એક ભાઈ ચેહ બોલા સુખન, બે કુછ લીખા સો હોવેગા;

અવલસતી આખીરતલક, જળ કબરમે' નો સોએગા.
 દુખ સો ફેર બોલા સુખન, ફેર નો ખુદા આડે કરે;
 દો તુમ જવાબ જલદી સતી, હમ દો મને કોઈ ના મરે.
 તખ શાહને ઉનકો કહા, અએ લાઇ તુમ ખીદમત કરે;
 નો લીખ ચુકા તાહકીક વોહ, હોએગા અખ તુમ મત લડો.
 નો લીખ ચુકા સો હોવેગા, તાહકીક ખુજહા હએ સરસ;
 સખને કહા દર આહીરી, તાહકીક બોલે શાહ દુરસ.
 ફેર શાહને બોલા હરફ, નો આડે હક પ્રીરકર કરે,
 સીધેકો ઉલટા ડાલકર, ઉલટેકે તઇ સીધા કરે.
 શાહને કીયા દર આહીરી, આપસ મને તુમ મત લડો;
 ચેહ કઓલ હએ ખરહક સચા, હકકે હુકમપર સર ધરો.
 ચેહ બાત સુનકર ઉઠ ચલે, દોનો ખીરાદર ઉસ ઘડી;
 સખને કહા યા મરહુબા, સમજહે વોહ દોનો જવહરી.
 શાહસે રખા લેકર ચલે, દોનો ખીરાદર શાંદમાં;
 ઉનકા બયાં મવકુ ફકર, કબતક રખેગા દીલ મીઆં.
 અએસે સીકંદર ખુલકરન, તકદીરપર શાકીર રહે;
 વોહ બાત દીલ અંદર રખે, અંદવાલ ના કીસકો કહે.
 ચેહ બાત સુનકર દોસ્તા, તકદીરકો ખુજહે સભી;
 મારે ખુદા ઇમાનસે, ચોર મઓત ફેર દુજી વોહી
 દુનીયાકી ગફલત છોડકર, કુછ તોશએ ઉકળા કરે;
 કીસ્સા ચેહ સુનકર દોસ્તાં, દીલ જાન સખ હાજીર કરે.
 આહીરમે' નો કીસ્સા ચેહ હએ, ખીતીનમે' હએ દરેક પ્રીતક;
 ખુજહો લીખા તકદીર હક, સખ છોડહો અખ તમતરાક.
 કીસ્સા અસલ હએ ફારસી, ઇસકો લીખા હીંદી મને;
 નો કોઈ પડે નો કોઈ સુને, હોવે ખુશી વોહ દીલમને.
 બએતાં બની હએ ચોરસ, ખુજહો અઝીઝાં દોસ્તાં;
 ઇસમે હકીકત સખ લીખી, દેખો ખુદાકી કુદરતાં.
 આસી જમાલુદ્દીન તુ, તકદીરપર શાકીર રહે;
 ઇસમે ઇશારા હએ બડા, નો સર પડે સો સખ રહે.
 અહમદનખી મહેબુબપર, લેનો દરૂદાં ચોર સલામ;
 અએ ઉમ્મતી મહેબુબ હક, લેનો ચેહ હદીયા તુમ મુદામ.
 તમામ શુદ.

જાહેર પપ્પર.

નીચે મુજબ કીરસાઓ મળશે.

હાતમતાઈ	ચાર દરવેશ	જામતુનમહમદ
ખીખી મરીયમ	નુરનામા	શહેયમન
સાદીનામા	વફાતનામા	હાજીમાંગરેલી
શાહજાન ઓર શાહપરી.	નજમુજ્યા	સુખોહકાશીતાર
મજમુએમધાયત	બદરેમુની	ઈદ્રિસના ચીત્ર
ચોરવકાજસાહેબ	નાઝની પઠાણ	લેલીમજનુ
ગુલખરે પંજેતન	સખાવતનામા	કસકુલ ખુલાસા
છેલખટાઉને રાણીમોહીના.	અંજામે સખાવત	ગુલખરે માતમ
ધનાફતનાલતા માતમ.	મંજમુએ માતમ	સદેવંત સાવલીંગા
ગજરામારજી	ગુલખંકાવલી	ખરાસ કરતુરી
ઈદ્રિખલ	વીક્રમ ચરીત્ર	સ્ત્રી ચરીત્ર
નદખત્રીશી	પદ્માવતી	પંચદંડની વારતા
દોલચમન ગાયન	સાહેબમ	સાહેબકુમ
મહમદહનીફનું જંગનામું.	મજમુએમુનાખત	સકરાતનામા
જવાજીર હાંદી	તરકીખુ સલાત	કાલીગોરીનો કીરસો
કીરસા સીપાઈ જાદા		કીરસા સોદાગર અમર્યા
લાલ જોદરનો કીરસો		રોશનખીયાં સોદાગર સમરુંદદા
રીવાયત ફાતમા સુગેરા		સીકંદર બુલકરણ
કીરસો મોહમદ હનીફ અને સફદેવનો		કીરસો ઇસાગોદર
વ અધુ ગુલાખકા	બાગે દરસયાને કીરસા	યુસુફઅલીખા.

આ સિવાય ગજલો, હુમરીઓ, હોરીઓ, યા ખ્યાલ, કીરસાઓ, વારતાઓ, નાટકો વીગેરે બીજી ઘણી જાતની ચોપડીઓ અમારે ત્યાંથી મળશે. દેશાવરવાળાને પછસા પહેલા મોકલવાથી માલ મોકલવામાં આવશે. ને નોટપેટ કાગળ લેવામાં આવશે. અને વી. પી. થી માલ મોકલવામાં આવશે તથા જવાબ મંગાવનારે રીપ્લાઈ ટાઈ લખવું.

મલવાનું ઠેકાણું.

શા. પ્રેમચંદ હઠીસંઘ કૃતાસાની પોળમાં.

સુ. અમદાવાદ.

